

[Rager.]

her, saa gentager den, der paa det givne Tidspunkt er Talsmand for Venstre, denne Tale, der er Venstres eneste Tale i Øjeblikket. Jeg indrømmer, at der har været Udvikling i Partiet. I gamle Dage var der kun een Mand, der holdt den eneste Tale, nu har de lært den alle sammen. Den holdes hver Gang, og jeg skal slet ikke undervurdere Gentagelsens Styrke. Det er klart, at naar man bliver ved at prædike det samme med nogenlunde de samme Ord, saa skal der nok alligevel være nogen, der tror paa det. Men derfor bliver det ikke rigtigere.

Det, der imidlertid er sket under Udvalgsarbejdet, er dette, at man fra konservativ Side kunde spore en spirende Forstaaelse over for det Lovforslag, der forelaa, hvorimod Venstre ikke havde rokket sig. Hvad det egentlig er, der har gjort, at Konservatismen har taget et andet Standpunkt, har vi ikke faaet noget at vide om, men hvis det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vil se tilbage til den Stilling, som Konservatismen tidligere har taget, vil det ærede Medlem se, at der er sket en stor Ændring. Jeg skal paaskønne, at denne Ændring er sket, og jeg skal heller ikke, hvis det kunde være pinligt at skulle kaste over Bord Forgængerens Stilling til Forslaget, opfordre til, at man gør dette. Men jeg skal blot beklage, at Udviklingen ikke er gaaet endnu et Stykke længere frem, saaledes at vi kunde blive enige om at gennemføre Lovforslaget sammen, for jeg underkender slet ikke den Betydning, som ogsaa fremhævet fra anden Side, der havde ligget i, at ogsaa Det konservative Folkeparti havde stillet sig bag det Lovforslag, der nu bliver gennemført.

For Venstres Vedkommende er det, forekommer det mig, saaledes, at man foretager en Række Krumspring, som alle er af en saadan Art, at de tilsigter at sabotere eller ødelægge Loven. Man vil ikke være ved det, men det er det, som i Realiteten er Følgen af Venstres Ændringsforslag, hvis de blev gennemført.

Man siger saa, som det er gjort i Dag, at Regeringen har ingen Beskæftigelsespolitik, at dette er Grunden til, at de arbejdsløse er der, o. s. v., alt dels for at agitere for sit Standpunkt og dels for at døve sin Samvittighed, for uanset om det skulde være Regeringens Skyld, at de mange arbejdsløse er der — hvad jeg bestrider —, maatte dog Partiet være interesseret i at hjælpe disse Mennesker. Men det er det altsaa ikke. Man skal derfor

ikke lade sig blænde, hverken af Talemaaderne eller af Ændringsforslagene; der er intet deri, det er kun, at man ikke ønsker at komme til Hjælp.

Jeg kan ikke være enig med tidligere Ordførere, der har beklaget sig over de i Udvalget givne Oplysninger. Det forekommer mig, at man har faaet fyldtgørende Svar paa, hvad man har spurgt om. Det er ikke blevet trykt alt sammen, og det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen beklagede sig over, at noget havde henligget i Bureauet, hvor man skulde arbejde med det. Men det ærede Medlem maa sikkert have glemt, at dengang det i Udvalget blev besluttet at henlægge det i Bureauet, blev det samtidig sagt, at det, man ønskede trykt, kunde man komme til Udvalget med og tale om, saa vilde Udvalgets Flerstal stille sig særdeles velvilligt. Det ærede Medlem har imidlertid ikke været der med et eneste Aktstykke, som han ønskede at faa trykt, saa det er en Fortrydelse, der kommer for sent, naar det ærede Medlem nu staar op og vrider sine Hænder. Det er ogsaa kun en Undskyldning af tomme Art.

Med Hensyn til Administrationen af Loven og dennes Føren ud i Livet forekommer det mig ogsaa, at der er givet de tilstrækkelige Oplysninger i Udvalget.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister, der jo er den, der faar denne Lov og faar Ansvaret for dens Føren ud i Livet, Eneansvaret for det, at jeg bestemt forventer, at det Krav, som Rigsdagen ved at vedtage denne Lov rejser med Hensyn til Beskæftigelse af arbejdsløse i det efter Lovens Omfang størst mulige Antal, vil den højtærede Socialminister sætte alt ind paa at føre igennem, og sætte stærkt ind paa det, uanset om der fra Kredse uden for Rigsdagen maatte blive arbejdet imod det, og dette være sig om Modarbejderskabet maatte komme ved Langsommelighed fra Administrationsside eller ved Modstand fra Erhvervsside. Jeg haaber, at Rigsdagens Ønske om, at Midlerne maa blive anvendt til Hjælp for dem, som Rigsdagen her ønsker at hjælpe, ogsaa maa blive opfyldt.

Jeg er meget tilfreds med den Ændring, der er sket i § 3. Jeg fremhævede f. Eks. ved første Behandling af Lovforslaget Spørgsmaalet om Digearbejder paa Lollands Kyst, og saaledes som Lovforslaget nu er formet, er der ikke Tvivl om, at Arbejder af den Art kan falde ind under det. Saa vidt jeg mener at have bragt i Erfaring, er Forarbejderne til saadanne Arbejders Igangsættelse ret langt fremme, jeg tror endda